

Arrest

nr. 71 558 van 8 december 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 2 november 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 september 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 november 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. VAN EENOO, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen het Rijk binnengekomen op 11 april 2011 en hebben zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekende partijen op 4 mei 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoekende partijen werden gehoord op 19 september 2011.

1.3. Op 29 september 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten, een soenniet van Koerdische origine te zijn en afkomstig te zijn uit Kirkuk (Centraal-Irak). U zou op uw laptop een programma hebben geplaatst om foto's om te vormen tot karikaturen. U zou karikaturen hebben gemaakt van uw vrienden, uw familie en eveneens van regeringsleiders. Op 15 maart 2011 zou de 'Asayish' (Koerdische veiligheidsdienst) bij u thuis zijn binnengevallen. Zij zouden uw laptop in beslag hebben genomen samen met enkele andere tekeningen. U zou niet thuis zijn geweest, maar zij zouden uw echtgenote hebben gezegd dat u met deze karikaturen de regeringsleiders had beledigd. Ze zouden hebben gezegd dat zij nu genoeg bewijzen hadden tegen u. Uw echtgenote zou u telefonisch op de hoogte hebben gebracht, waarna u onderdook bij een vriend van u. Deze vriend zou op zijn beurt iemand hebben gekend bij de Asayish, bij wie hij navraag deed over uw zaak. Zijn bron zou hem hebben gemeld dat u te ver was gegaan en dat het er niet goed uitzag voor u. Hij zou eveneens hebben gezegd dat u bij arrestatie nooit meer vrij zou komen. U zou bij deze vriend ondergedoken zijn gebleven. De volgende dag zou u hebben vernomen dat de Asayish ook bij uw zus was langs geweest en de daaropvolgende dag opnieuw bij uw echtgenote. U zou daarop hebben besloten het land te verlaten. Op 25 maart 2011 verliet u Irak, samen met uw echtgenote K.(...) S.(...) (OV 6.797.790, CG 11/14517B) en uw twee dochters U.(...) en A.(...). Via Zakho, Turkije en een voorts onduidelijke reisroute kwamen jullie op 11 april 2011 aan in België. Dezelfde dag nog vroeg u met uw gezin asiel aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Ter staving van uw asielerelaas legt u volgende documenten neer: de identiteitskaarten en nationaliteitsbewijzen van u en uw twee dochters, een kopie van de identiteitskaart en een kopie van het nationaliteitsbewijs van uw echtgenote en jullie huwelijksakte.

B. Motivering

Er dient, na uw gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat u noch aannemelijk hebt gemaakt uw land van herkomst te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de conventie van Genève, noch aannemelijk hebt gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming en wel om volgende redenen.

U verklaart een programma op uw laptop te hebben gehad die het mogelijk maakte gezichten om te vormen tot karikaturen. U zou met dit programma foto's van vrienden en familieleden hebben vervormd. U zou dit hebben gedaan 'om te lachen', om uw vrienden een plezier te doen en uw tijd door te brengen (CGVS, pg.9). U besloot eveneens karikaturen te maken van regeringsleiders. Dit vanuit humoristisch standpunt en omdat zij het verdienden (CGVS, pg.9). U verklaart aldus karikaturen te hebben gemaakt van Talabani, Barzani, Maliki en voegt er ook aan toe dat u deze karikaturen ook van uw kinderen hebt gemaakt en dat het gewoon 'om te lachen' was (CGVS, pg.10). U gevraagd of u dacht dat de karikaturen van de regeringsleiders voor u een gevaar zouden kunnen vormen, stelt u opnieuw dat het enkel 'om te lachen' was en dat u niet wist dat dit een probleem zou vormen (CGVS, pg.10). U geeft ook aan dat u de tekeningen heeft afgedrukt en heeft getoond aan uw vrienden, zomaar 'om te lachen' (CGVS, pg.10).

Vervolgens verklaart u dat de Asayish op de hoogte zou zijn gekomen van deze karikaturen en dat u - volgens uw bronnen - zeer zwaar gestraft kan worden omdat u de verantwoordelijke van de partij en de regering heeft beledigd (CGVS, pg.10). U gevraagd wat die zware straf dan inhoudt, stelt u dat uw bron had gezegd dat u 'nooit meer het zonlicht zou zien' en dat uw leven in gevaar verkeerde (CGVS, pg.11). Toen u er werd op gewezen dat het toch wel opmerkelijk is dat u niet wist dat het maken van karikaturen van politici en regeringsleiders een dergelijke zware straf met zich kan meebrengen, geeft u plotseling aan dat u wel degelijk wist dat dit een gevaar voor u inhield maar dat u toch 'iets diende te ondernemen tegen de regering' (CGVS, pg.11). Het is opmerkelijk hoe u opeens een grappig tijdverdrijf - waarvan u in eerste instantie aangaf dat u niet wist dat dit enig gevaar inhield (CGVS, pg.10) - omkeert naar een waar politiek statement dat uw leven in gevaar heeft gebracht. Er kan bovendien bezwaarlijk worden gesteld dat u echt een politiek statement wilde maken met deze karikaturen, aangezien u ze enkel aan uw vrienden heeft getoond en er verder niets mee deed (CGVS, pg.10). Dat u dan ook - bewust - uw leven zou hebben geriskeerd om enkel deze karikaturen aan uw vrienden te tonen, is toch wel opmerkelijk te noemen.

Naast het feit dat er wel degelijk vragen kunnen worden gesteld bij de ernst van de vervolging die u riskeert omwille van het maken van enkele lachwekkende karikaturen, moet er bovendien worden opgemerkt dat de autoriteiten geen grote moeite hebben gedaan om deze zware misdadiger die levenslang verdiende - zoals u het zelf heeft geschetst - te kunnen arresteren. Zo zouden zij vanaf de inbeslagname van uw laptop nog tweemaal naar u hebben gezocht. Nog éénmaal bij u thuis - maar u was toen afwezig - en éénmaal bij uw zus. Dit gebeurde bovendien binnen de twee dagen na

de inbeslagname van de laptop (CGVS, pg.12). Uw echtgenote zou nog tot op de dag van jullie vertrek, op 25 maart, thuis hebben verbleven, maar zou geen bezoek meer hebben ontvangen van de Asayish. Ook uw zus werd tot aan jullie vertrek op 25 maart niet meer lastig gevallen door de Asayish (CGVS, pg.12). Na uw vertrek zouden de Asayish niet meer naar u zijn komen zoeken bij uw zus (CGVS, pg.12). U heeft ook geen enkele indicatie dat de Asayish nog bij u thuis op zoek zijn gegaan naar u, ondanks het feit dat u zich daarover wel duidelijk zou hebben geïnformeerd (CGVS, pg.12). Een opmerkelijke zaak gezien uw verklaring dat uw leven in gevaar verkeerde. Het lijkt er geenszins op dat de Asayish intensief naar op zoek waren.

Bovendien zou u zich vanuit België op geen enkel ogenblik meer hebben geïnformeerd bij de connecties van uw vriend bij de Asayish naar het onderzoek dat tegen u liep (CGVS, pg.12). Opnieuw een opmerkelijke zaak voor iemand die dan wel, via via, toegang kon hebben tot dergelijke (confidentiële) informatie. Deze informatie zou namelijk van cruciaal belang kunnen zijn bij het inschatten van uw eigen risico op vervolging. Dat u nagelaten heeft dit te doen, roept grote vraagtekens op bij de geloofwaardigheid van uw relaas en wijst, minstens, op enige desinteresse voor uw eigen situatie. Toen u werd gevraagd waarom u naliel dit te doen, stelt u verrassend genoeg dat u uw vriend niet had gebeld, maar enkel uw zus om te weten te komen of uw huis reeds was verkocht (CGVS, pg.13). U stelt verder dat het niet helpt om informatie te hebben over uw actuele situatie daar u momenteel in België bent en dat het uw enige zorg was te weten of uw huis kon worden verkocht om de smokkelaar te betalen (CGVS, pg.13). Er dient geen betoog dat deze verklaring verre van afdoende is. Zowel u als uw echtgenote verklaren dat de Asayish (en volgens uw echtgenote bij uitbreiding de ganse regering, zie CGVS echtgenote, pg. 2) naar u op zoek was en dat u daarom ook niet in Noord-Irak bij haar familie (uw schoonfamilie) kon gaan wonen (CGVS, pg.13). Het is dan ook verbazingwekkend dat u besloot Irak te verlaten via Zakho in Noord-Irak (CGVS, pg.5) en daarbij niet naliel uitgebreid uw identiteitsdocumenten en uw paspoort te tonen aan het checkpoint dat u diende te passeren om de KRG-zone binnen te gaan (CGVS, pg.13). Uw verklaringen houden geen steek. Indien u werkelijk zou worden gezocht door de Koerdische veiligheidsdiensten zou u toen zeker zijn opgemerkt en minstens zijn geïnterpelleerd.

Bovenstaande observaties maken dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw vluchtrelaas.

Met betrekking tot de inschatting of u een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming overeenkomstig art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet, dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u, alhoewel u een Koerd bent die afkomstig is uit Kirkuk, niet in Noord-Irak of Koerdisch Regionaal Gebied (KRG) kunt verblijven. Uit uw verklaringen blijkt dat u in Noord-Irak over een sterk familiaal-sociaal netwerk beschikt. Uw echtgenote is afkomstig uit KRG-zone, nl. Suleimaniya. Actueel is uw hele schoonfamilie nog steeds woonachtig in Suleimaniya (CGVS, pg.3). U ging daar ook geregeld op bezoek (CGVS, pg.5). Als enig argument haalt u aan dat u er evenzeer problemen vreest met de Asayish omwille van de karikaturen-historie (CGVS, pg.13). Daar er geen geloof kan worden gehecht aan deze problemen met de Asayish, komt dit argument te vervallen. U kunt dan ook niet aantonen dat het voor u onmogelijk zou zijn om in Suleimaniya, de thuishaven van uw schoonfamilie met wie u goede banden onderhoudt, te verblijven.

Immers, uit een analyse van de situatie in Irak blijkt dat er op dit ogenblik in Noord-Irak geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet bestaat. Zoals blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan u een kopie bij het administratief dossier aantreft, is de situatie op dit ogenblik niet van die aard dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Bijgevolg kan u evenmin de status van subsidiaire bescherming worden toegekend.

De documenten die u ter staving van uw asielrelaas neerlegde, namelijk de identiteitskaarten en nationaliteitsbewijzen van u en uw twee dochters, een kopie van de identiteitskaart en een kopie van het nationaliteitsbewijs van uw echtgenote, alsook jullie huwelijksakte, kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Het CGVS betwist uw identiteitsgegevens en uw afkomst niet, wel de door u aangegeven vluchtaanleiding.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Ten aanzien van KARIM SALEH Sirwah:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Irakese nationaliteit, bent u een soennitische van Koerdische origine, afkomstig zijn uit Suleimaniya in Noord-Irak. U zou samen met uw echtgenoot F.(...) S.(...)

A.(...) (CG 11/14517 en OV 6.797.790) en uw kinderen U.(...) en A.(...) op 25 maart 2011 Kirkuk, en daarna Irak, zijn ontvlucht daar uw echtgenoot door de Asayish (Koerdische veiligheidsdienst) werd vervolgd omdat hij karikaturen had gemaakt van regeringsleiders. Op 11 april zouden jullie in België zijn aangekomen. Dezelfde dag nog vroegen jullie asiel aan bij de Belgische autoriteiten.

B. Motivering

Uit de verklaringen die u voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) aflegde, blijkt dat u uw asielaanvraag integraal baseert op de motieven die door uw echtgenoot werden aangehaald (CGVS, pg.1). Daar in hoofde van uw echtgenoot een beslissing tot weigering van erkenning en werd genomen, kan ten aanzien van u evenmin gesteld worden dat u in Irak een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie hoeft te koesteren. U kan de beslissing van uw echtgenoot hieronder lezen.

Er dient, na uw gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat u noch aannemelijk hebt gemaakt uw land van herkomst te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de conventie van Genève, noch aannemelijk hebt gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming en wel om volgende redenen.

U verklaart een programma op uw laptop te hebben gehad die het mogelijk maakte gezichten om te vormen tot karikaturen. U zou met dit programma foto's van vrienden en familieleden hebben vervormd. U zou dit hebben gedaan 'om te lachen', om uw vrienden een plezier te doen en uw tijd door te brengen (CGVS, pg.9). U besloot eveneens karikaturen te maken van regeringsleiders. Dit vanuit humoristisch standpunt en omdat zij het verdienden (CGVS, pg.9). U verklaart aldus karikaturen te hebben gemaakt van Talabani, Barzani, Maliki en voegt er ook aan toe dat u deze karikaturen ook van uw kinderen hebt gemaakt en dat het gewoon 'om te lachen' was (CGVS, pg.10). U gevraagd of u dacht dat de karikaturen van de regeringsleiders voor u een gevaar zouden kunnen vormen, stelt u opnieuw dat het enkel 'om te lachen' was en dat u niet wist dat dit een probleem zou vormen (CGVS, pg.10). U geeft ook aan dat u de tekeningen heeft afgedrukt en heeft getoond aan uw vrienden, zomaar 'om te lachen' (CGVS, pg.10).

Vervolgens verklaart u dat de Asayish op de hoogte zou zijn gekomen van deze karikaturen en dat u - volgens uw bronnen - zeer zwaar gestraft kan worden omdat u de verantwoordelijke van de partij en de regering heeft beledigd (CGVS, pg.10). U gevraagd wat die zware straf dan inhoudt, stelt u dat uw bron had gezegd dat u 'nooit meer het zonlicht zou zien' en dat uw leven in gevaar verkeerde (CGVS, pg.11). Toen u er werd op gewezen dat het toch wel opmerkelijk is dat u niet wist dat het maken van karikaturen van politici en regeringsleiders een dergelijke zware straf met zich kan meebrengen, geeft u plotseling aan dat u wel degelijk wist dat dit een gevaar voor u inhield maar dat u toch 'iets diende te ondernemen tegen de regering' (CGVS, pg.11). Het is opmerkelijk hoe u opeens een grappig tijdverdrijf - waarvan u in eerste instantie aangaf dat u niet wist dat dit enig gevaar inhield (CGVS, pg.10) - omkeert naar een waar politiek statement dat uw leven in gevaar heeft gebracht. Er kan bovendien bezwaarlijk worden gesteld dat u echt een politiek statement wilde maken met deze karikaturen, aangezien u ze enkel aan uw vrienden heeft getoond en er verder niets mee deed (CGVS, pg.10). Dat u dan ook - bewust - uw leven zou hebben geriskeerd om enkel deze karikaturen aan uw vrienden te tonen, is toch wel opmerkelijk te noemen.

Naast het feit dat er wel degelijk vragen kunnen worden gesteld bij de ernst van de vervolging die u riskeert omwille van het maken van enkele lachwekkende karikaturen, moet er bovendien worden opgemerkt dat de autoriteiten geen grote moeite hebben gedaan om deze zware misdadiger die levenslang verdiende - zoals u het zelf heeft geschetst - te kunnen arresteren. Zo zouden zij vanaf de inbeslagname van uw laptop nog tweemaal naar u hebben gezocht. Nog éénmaal bij u thuis - maar u was toen afwezig - en éénmaal bij uw zus. Dit gebeurde bovendien binnen de twee dagen na de inbeslagname van de laptop (CGVS, pg.12). Uw echtgenote zou nog tot op de dag van jullie vertrek, op 25 maart, thuis hebben verbleven, maar zou geen bezoek meer hebben ontvangen van de Asayish. Ook uw zus werd tot aan jullie vertrek op 25 maart niet meer lastig gevallen door de Asayish (CGVS, pg.12). Na uw vertrek zouden de Asayish niet meer naar u zijn komen zoeken bij uw zus (CGVS, pg.12). U heeft ook geen enkele indicatie dat de Asayish nog bij u thuis op zoek zijn gegaan naar u, ondanks het feit dat u zich daarover wel duidelijk zou hebben geïnformeerd (CGVS, pg.12). Een opmerkelijke zaak gezien uw verklaring dat uw leven in gevaar verkeerde. Het lijkt er geenszins op dat de Asayish intensief naar op zoek waren.

Bovendien zou u zich vanuit België op geen enkel ogenblik meer hebben geïnformeerd bij de connecties van uw vriend bij de Asayish naar het onderzoek dat tegen u liep (CGVS, pg.12). Opnieuw een opmerkelijke zaak voor iemand die dan wel, via via, toegang kon hebben tot dergelijke (confidentiële) informatie. Deze informatie zou namelijk van cruciaal belang kunnen zijn bij het inschatten van uw eigen risico op vervolging. Dat u nagelaten heeft dit te doen, roept grote vraagtekens op bij de geloofwaardigheid van uw relaas en wijst, minstens, op enige desinteresse voor uw eigen

situatie. Toen u werd gevraagd waarom u naliel dit te doen, stelt u verrassend genoeg dat u uw vriend niet had gebeld, maar enkel uw zus om te weten te komen of uw huis reeds was verkocht (CGVS, pg.13). U stelt verder dat het niet helpt om informatie te hebben over uw actuele situatie daar u momenteel in België bent en dat het uw enige zorg was te weten of uw huis kon worden verkocht om de smokkelaar te betalen (CGVS, pg.13). Er dient geen betoog dat deze verklaring verre van afdoende is. Zowel u als uw echtgenote verklaren dat de Asayish (en volgens uw echtgenote bij uitbreiding de ganse regering, zie CGVS echtgenote, pg. 2) naar u op zoek was en dat u daarom ook niet in Noord-Irak bij haar familie (uw schoonfamilie) kon gaan wonen (CGVS, pg.13). Het is dan ook verbazingwekkend dat u besloot Irak te verlaten via Zakho in Noord-Irak (CGVS, pg.5) en daarbij niet naliel uitgebreid uw identiteitsdocumenten en uw paspoort te tonen aan het checkpoint dat u diende te passeren om de KRG-zone binnen te gaan (CGVS, pg.13). Uw verklaringen houden geen steek. Indien u werkelijk zou worden gezocht door de Koerdische veiligheidsdiensten zou u toen zeker zijn opgemerkt en minstens zijn geïnterpelleerd.

Bovenstaande observaties maken dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw vluchtrelaas.

Met betrekking tot de inschatting of u een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming overeenkomstig art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet, dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u niet in Noord-Irak of Koerdisch Regionaal Gebied (KRG) kunt verblijven. Uit uw verklaringen blijkt dat u uit Noord-Irak, Suleimaniya, afkomstig bent en er nog steeds over een sterk familiaal-sociaal netwerk beschikt. Actueel is uw hele familie nog steeds woonachtig in Suleimaniya (CGVS, pg.3). U ging daar ook geregeld op bezoek, net zoals uw echtgenoot (CGVS, pg.5). Als enig argument haalt uw echtgenoot aan dat hij er evenzeer problemen vreest met de Asayish omwille van de karikaturen-historie (CGVS, pg.13). Daar er geen geloof kan worden gehecht aan deze problemen met de Asayish, komt dit argument te vervallen. U kunt dan ook niet aantonen dat het voor u onmogelijk zou zijn om in Suleimaniya, uw eigen thuishaven, te verblijven.

Immers, uit een analyse van de situatie in Irak blijkt dat er op dit ogenblik in Noord-Irak geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet bestaat. Zoals blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan u een kopie bij het administratief dossier aantreft, is de situatie op dit ogenblik niet van die aard dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Bijgevolg kan u evenmin de status van subsidiaire bescherming worden toegekend.

De documenten die u ter staving van uw asielrelaas neerlegde, namelijk de identiteitskaarten en nationaliteitsbewijzen van u en uw twee dochters, een kopie van de identiteitskaart en een kopie van het nationaliteitsbewijs van uw echtgenote, alsook jullie huwelijksakte, kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Het CGVS betwist uw identiteitsgegevens en uw afkomst niet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

Ter terechtzitting beklaagt verzoeksters raadsman zich erover dat de termijn van de oproeping voor de terechtzitting van 5 december 2011 zeer kort was. De Raad stelt vast dat uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoekster in kennis gesteld werd van de datum van de terechtzitting op 25 november 2011 en dat zij vertegenwoordigd werd door haar raadsman zodat, mede gelet op de schriftelijke procedure conform artikel 39/60 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zij geen belang aantoonde bij deze mondelinge grief, temeer niet om uitstel werd verzocht.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een eerste en enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, artikel 1 (2) van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967 en de materiële motiveringsplicht, stelt eerste verzoekende partij in een eerste onderdeel – met betrekking tot de weigering van de erkenning als vluchteling – bij zijn asielrelaas te blijven. Hij voert aan dat hij tijdens zijn interview op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft geprobeerd om aan te tonen dat hij wel degelijk cartoons maakt (cfr. de foto's op zijn gsm). Hij heeft spijtig genoeg geen recuperatie kunnen doen van zijn pc, noch heeft hij een verklaring op welke manier de Asayisch dit allemaal over hem te weten is gekomen. De spottende cartoons werden immers enkel in zijn vriendenkring vertoond. Verzoekende partijen menen dat bepaalde personen overal in de door PUK en KDP gecontroleerde regio's gevaar lopen zonder dat de KDP of PUK in staat of bereid zijn daadwerkelijke bescherming te verlenen. Zij merken op dat in Kirkuk de Asayisch de controle heeft en niet de Iraakse politie en dat de Asayisch niet geïntegreerd is in de Iraakse politie, noch in de Koerdische regiopolitie. Zij verwijzen in dit verband naar een rapport van de International Crisis Group. Verzoekende partijen stellen zich dan ook de vraag of zij, zoals wordt gesuggereerd door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, in Noord-Irak een uitwijkmogelijkheid hebben. Zij menen dat de feiten die ze hebben aangebracht duidelijk het politieke karakter, met name het beperken van de vrije meningsuiting, van de vervolgingen evenals de ernst van de vrees weergeven. Zij stellen dat zij hun volledige medewerking hebben verleend aan de asielinstanties door alle feiten waarover ze kennis hadden vanaf het eerste interview te hebben vermeld en besluiten dat zij de gegrondheid van hun vrees voor vervolging voldoende aannemelijk hebben gemaakt.

In een tweede onderdeel – met betrekking tot de weigering van de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus – voeren verzoekende partijen aan dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onvoldoende motiveert waarom hen de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd. Verzoekende partijen wijzen erop dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen meent dat de veiligheidssituatie in hun hoofde moet beoordeeld worden vanuit Noord-Irak, meer bepaald Suleimanya, de noordelijke provincie waarvan tweede verzoekende partij afkomstig is en waar haar hele familie nog steeds woonachtig is en niet deze van Kirkuk, de geboorteplaats van eerste verzoekende partij en tevens de woonplaats van verzoekende partijen gedurende gans hun leven. Verzoekende partijen delen deze mening niet.

Vooreerst zijn zij de mening toegedaan dat er op zijn minst een update zou moeten zijn van de neergelegde informatie met betrekking tot de veiligheidssituatie in Noord-Irak, welke dateert van een jaar geleden. Zij wijzen er te dezen op dat artikel 8 lid 2 van de Procedurerichtlijn 2005/85/EG, dat de vereisten voor de behandeling van asielverzoeken betreft, bepaalt dat de lidstaten erop toezien dat de beslissingen van de beslissingsautoriteit zijn gebaseerd op een deugdelijk onderzoek en dat zij ervoor zorgen dat er nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld vanuit verschillende bronnen.

Bovendien menen verzoekende partijen dat de door de bestreden beslissingen geciteerde Cedoca nota onvolledig is. Volgens verzoekende partijen is een specifiek onderzoek naar de mogelijkheden voor een binnenlands vluchtalternatief niet ten volle gebeurd. Zij wijzen erop dat enkel op de laatste bladzijde te lezen valt dat Koerden afkomstig uit de drie noordelijke provincies normaal geen moeilijkheden ondervinden in de toegang tot de basisvoorzieningen en dat deze toegang wel kan bemoeilijkt worden bij afwezigheid van een familiaal of sociaal netwerk. Zij benadrukken dat eerste verzoekende partij een Iraakse Koerd is, afkomstig uit Kirkuk, en hij dus niet als een Koerd uit één van de drie noordelijke provincies mag worden beschouwd. Bovendien heeft hij met zijn gezin gans zijn leven in Kirkuk gewoond en bezochten zij slechts sporadisch hun familie in Suleimaniya. Verzoekende partijen menen dan ook dat het onderzoek naar de nood aan bescherming dient te worden verricht ten opzichte van Kirkuk, temeer zij bij hun asielaanvraag originele identiteitskaarten en nationaliteitsbewijzen hebben kunnen voorleggen. Deze identiteitsdocumenten kunnen worden aanvaard als begin van bewijs van hun identiteit, nationaliteit of afkomst uit Kirkuk, temeer het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissingen hun identiteit en afkomst expliciet niet betwist, aldus verzoekende partijen. Zij laken dat er in het administratief dossier echter geen landeninformatie voorhanden is die de Raad toelaat te beoordelen of zij omwille van hun herkomst uit Kirkuk een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Voorts wijzen verzoekende partijen erop dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, conform de richtlijnen van UNHCR, moet nagaan of het intern vestigingsalternatief voor hen enig soelaas kan brengen. Het moeilijk toegang krijgen tot huisvesting, onderwijs, werk, sociale voorzieningen en gezondheidszorgen kan er immers toe leiden dat het intern vluchtalternatief als onredelijk wordt beschouwd, aldus verzoekende partijen. Zij verwijzen in dit verband naar de informatie gevoegd aan het administratief dossier waaruit blijkt dat er sprake is van sociale onrust in Koerdistan en een gebrek aan basisvoorzieningen in Noord-Irak, dat des te prangend is gezien het hoge aantal IDP's (Internally Displaced Persons) in de regio. Volgens verzoekende partijen valt het binnen de verwachtingen dat de steun van de lokale gemeenschap en de lokale autoriteiten zal afnemen naarmate het aantal IDP's blijft stijgen. Zij verwijzen in dit verband naar een rapport van UK Home Office COI van 21 mei 2009, rapport welk als bijlage aan het verzoekschrift wordt gevoegd, waar te lezen valt dat *“personen afkomstig uit Kirkuk of Khanaqeen, inclusief Koerden, Arabieren, Turkmenen en leden van andere etnische of religieuze groepen, niet welkom zijn om er te blijven, en dit omwille van demografische en politieke redenen.”*

Tot slot benadrukken verzoekende partijen dat de relatieve politieke stabiliteit in het KRG gebied volstrekt onzeker is, wat volgens verzoekende partijen belangrijk is aangezien blijkens de aan het administratief dossier gevoegde Cedoca nota *“het verlenen van een verblijfsvergunning afhankelijk kan zijn van politieke overwegingen en ingetrokken kan worden als de politieke agenda wijzigt.”* Zij verwijzen in dit verband naar het Nederlands Ambtsbericht Irak van januari 2010, waaruit blijkt dat het in het belang is van de Koerdische partijen dat Koerden die van Kirkuk zijn daar blijven met het oog op de te houden census, verkiezingen en referenda en dat men sinds 2003 reeds 700 000 Koerden naar deze stad heeft overgebracht om de demografie er te veranderen.

Verzoekende partijen besluiten dat, gelet op de preciaire socio-economische toestand, het volstrekt onzekere toekomstperspectief inzake de politieke stabiliteit in het KRG gebied, alsook de demografische en politieke motieven om personen uit Kirkuk, zelfs van Koerdische origine, niet permanent in KRG gebied te laten blijven, er niet zomaar van hen kan worden verwacht dat zij in toepassing van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet in een ander deel van het land, in casu Noord-Irak zouden verblijven. Voorts wijzen zij erop dat de beoordeling van de asielaanvraag op zich losstaat van de beoordeling van het reëel risico zoals vervat in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet daar niet moet worden aangetoond dat de persoonlijke situatie van verzoekende partijen tot het risico leidt maar wel dat de situatie op hen betrekking heeft, namelijk dat zij de nationaliteit hebben van het betreffende land, afkomstig zijn van de betreffende regio en redelijkerwijs niet kan worden verwacht dat zij elders hun toevlucht zoeken. Uit hetgeen wordt uiteengezet in het verzoekschrift en op basis van de informatie die het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zelf inroept en ter beschikking stelt, blijkt voldoende duidelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij, wanneer zij naar hun land van herkomst terugkeren, een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zodat hen de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend, aldus nog verzoekers, temeer zij een bewijs van identiteit neerleggen en hun identiteit en afkomst niet wordt betwist.

3.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: het rapport *“Iraq and the Kurds: Confronting withdrawal fears”* van International Crisis Group van 28 maart 2011, een uittreksel uit het Algemeen ambtsbericht Irak van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van januari 2010 en een uittreksel uit het *“Country of Origin Information Report – Kurdistan Regional Government Area of Iraq”* van Home Office – UK Border Agency van 21 mei 2009.

Ter terechtzitting wordt door de verwerende partij de “Subject Related Briefing. “Irak” “De actuele veiligheidssituatie in Noord Irak” van 28 oktober 2010 ingediend.

3.3. Blijkens de bestreden beslissingen wordt de asielaanvraag van verzoekende partijen geweigerd omdat (i) het opmerkelijk is dat eerste verzoekende partij opeens een grappig tijdverdrijf – waarvan hij in eerste instantie aangaf dat hij niet wist dat dit enig gevaar inhield – omkeert naar een waar politiek statement dat zijn leven in gevaar heeft gebracht en bovendien bezwaarlijk kan worden gesteld dat hij een echt politiek statement wilde maken met de karikaturen aangezien hij ze enkel aan zijn vrienden heeft getoond en er verder niets mee deed, (ii) de autoriteiten geen grote moeite hebben gedaan om eerste verzoekende partij – die blijkens zijn verklaringen als een zware misdadiger die levenslang verdiende zou zijn beschouwd – te kunnen arresteren, zoals wordt toegelicht en hij ook geen enkele indicatie heeft dat de Asayish nog bij hem thuis op zoek zijn gegaan naar hem, ondanks het feit dat hij zich daarover wel duidelijk zou hebben geïnformeerd, (iii) eerste verzoekende partij zich vanuit België op geen enkel ogenblik meer zou hebben geïnformeerd bij de connecties van zijn vriend bij de Asayish

naar het onderzoek dat tegen hem liep, wat opmerkelijk is voor iemand die toegang kon hebben tot dergelijke (confidentiële) informatie, die van cruciaal belang zou kunnen zijn bij het inschatten van zijn risico op vervolging, houding welke grote vraagtekens oproept bij de geloofwaardigheid van zijn relaas en minstens op enige desinteresse voor zijn eigen situatie wijst, (iv) het verbazingwekkend is dat eerste verzoekende partij besloot Irak te verlaten via Zakho in Noord-Irak en daarbij niet naliet uitgebreid zijn identiteitsdocumenten en zijn paspoort te tonen aan het checkpoint dat hij diende te passeren om de KRG-zone binnen te gaan, waar hij zeker zou zijn opgemerkt en minstens zou zijn geïnterpelleerd indien hij werkelijk zou worden gezocht door de Koerdische veiligheidsdiensten zoals hijzelf en zijn echtgenote verklaren, (v) verzoekende partijen niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij niet in Noord-Irak of Koerdisch Regionaal Gebied (KRG) kunnen verblijven, waar zij over een sterk sociaal netwerk beschikken en waar op dit ogenblik geen reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet aangezien het enige argument dat zij aanhalen, met name dat zij er problemen vrezen met de Asayish omwille van de karikatuur-historie, komt te vervallen daar aan deze problemen geen geloof kan worden gehecht en (vi) de door hen neergelegd documenten bovenstaande appreciatie niet in positieve zin kunnen ombuigen daar hun identiteitsgegevens en afkomst niet betwist worden.

3.4. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat de hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

3.5. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in een eerste onderdeel van voorliggend verzoekschrift in wezen niet verder komen dan het louter bevestigen van hun asielrelaas, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Dergelijk verweer is niet dienend om de pertinente motieven van de bestreden beslissingen, die steun vinden in het administratief dossier en die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hebben doen besluiten tot de ongeloofwaardigheid van de door verzoekende partijen aangehaalde vluchtmotieven – met name problemen met de Asayish omdat eerste verzoekende partij karikaturen van regeringsleiders zou hebben gemaakt – te verklaren of te weerleggen. Dat eerste verzoekende partij daadwerkelijk karikaturen heeft gemaakt, wijst er geenszins op dat hij om deze reden ook effectief wordt vervolgd. Ook de loutere verwijzing in het verzoekschrift naar informatie betreffende de structuur van de ordediensten kan niet volstaan om aan te tonen dat verzoekende partijen in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient immers steeds in concreto te worden aangetoond en verzoekende partijen blijven hier in gebreke, zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissingen, waarvan de motivering houdende weigering van de vluchtelingenstatus onverminderd overeind blijft en beschouwd wordt als zijnde hier hernomen.

Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.6.1. Gelet op de ongeloofwaardigheid van de door verzoekende partijen uiteengezette vluchtmotieven, tonen zij evenmin aan dat zij worden vervolgd of geïnterpeleerd door hun autoriteiten en dat zij in geval van terugkeer naar hun land van herkomst het slachtoffer dreigen te worden van een vervolging die zou resulteren in doodstraf of executie dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing die in hun hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet uitmaakt.

3.6.2. Wat betreft de mogelijke toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, stelt de Raad vooreerst vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet betwist dat eerste verzoekende partij afkomstig is uit Kirkuk (Centraal-Irak) en dat ook tweede verzoekende partij hier sinds haar huwelijk in 1991 onafgebroken verbleven heeft (verklaring DVZ, vraag 9). De

commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is echter van oordeel dat verzoekende partijen beschikken over een intern vluchtalternatief in de zin van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet, waaruit volgt dat er geen behoefte aan bescherming is, indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees bestaat voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade, en indien van de verzoekende partij redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij/zij in dat deel van het land blijft.

Zo wordt in de bestreden beslissingen gesteld dat verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat zij niet in Noord-Irak of Koerdisch Regionaal Gebied (KRG) kunnen verblijven, waar zij over een sterk sociaal netwerk beschikken en waar op dit ogenblik geen reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Er wordt in dit verband op gewezen dat tweede verzoekende partij afkomstig is uit Noord-Irak, namelijk uit Suleimaniya, dat haar hele familie er nog steeds woonachtig is en dat verzoekende partijen er ook geregeld op bezoek gingen.

Verzoekende partijen verwijzen evenwel naar de informatie gevoegd aan het administratief dossier en brengen zelf objectieve informatie bij waaruit blijkt dat er in Noord-Irak sprake is van sociale onrust en een gebrek aan basisvoorzieningen, dat des te prangend is gezien het hoge aantal IDP's (Internally Displaced Persons) in de regio (administratief dossier, SRB "*De actuele veiligheidssituatie in Noord-Irak*", p. 4-5), dat personen afkomstig uit onder meer Kirkuk, inclusief Koerden, niet welkom zijn om er te blijven en dit omwille van demografische en politieke redenen (verzoekschrift, stuk 5), dat bovendien de relatieve politieke stabiliteit in het KRG gebied onzeker is en dat het verlenen van een verblijfsvergunning afhankelijk kan zijn van politieke overwegingen en ingetrokken kan worden als de politieke agenda wijzigt (administratief dossier, SRB, p. 21) en dat het in het belang is van de Koerdische partijen dat Koerden die van Kirkuk zijn daar blijven met het oog op de te houden census, verkiezingen en referenda (verzoekschrift, stuk 4).

Zoals terecht wordt opgemerkt in het verzoekschrift, blijkt uit de bestreden beslissingen noch uit het administratief dossier dat het Commissariaat-generaal onderzoek heeft verricht naar de mogelijkheid voor verzoekende partijen om zich als Koerd uit Kirkuk ook effectief in Noord-Irak te vestigen, terwijl uit de door verzoekende partijen bijgebrachte informatie blijkt dat dit in de praktijk geweigerd wordt aan personen afkomstig uit Kirkuk (verzoekschrift, stuk 5).

Zo op basis van de als bijlage aan het verzoekschrift gevoegde informatie aldus zou worden geconcludeerd dat verzoekende partijen, in tegenstelling tot wat wordt voorgehouden in de bestreden beslissingen, niet beschikken over een intern vluchtalternatief in Noord-Irak, dient de Raad tevens vast te stellen dat in het administratief dossier geen landeninformatie voorhanden is die de Raad toelaat te beoordelen of verzoekende partijen omwille van hun herkomst uit Kirkuk een reëel risico lopen op ernstige schade omwille van de ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Dienvolgens ontbreekt het de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en dienen de bestreden beslissingen overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 29 september 2011 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaken worden teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht december tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS